

Att slippa anslutning till kommunalt VA

En fastighet i Stockholms skärgård blev införlivad i verksamhetsområdet för en allmän VA-anläggning. Fastigheten hade eget vatten och avlopp. Förbindelsepunkt för ändamålen upprättades och fastighetsägarna meddelades. Faktura på anläggningsavgiften skickades till fastighetsägarna, vilken blev betald.

Fastighetsägarna yrkade hos VA-nämnden om att anläggningsavgiften skulle återbetalas av VA-huvudmannen. Som skäl för detta angavs att man hade en egen brunn som, som enligt analysprotokoll, gav vatten av god kvalitet i tillräcklig mängd samt en egen avloppslösning som var bättre ur miljösynpunkt än VA-huvudmannens.

VA-huvudmannen motsatte sig detta och menade att fastighetens VA-behov tillgodoses bäst genom den kommunala VA-anläggningen. Man höll med om att fastighetsägarna hade en egen brunn som var tillräckligt bra men tillade att man vid bedömningen också måste ta hänsyn till hela området, inte endast den enskilda fastigheten. Detta område hade problem med saltvatteninträngning, vilket ofta förekommer i kustkommuner. Eftersom fastighetens vattenuttag liksom andra uttag i området bidragit till problemet, så ansåg VA-huvudmannen att det var rimligt att fastighetsägarna bidrog till finansieringen av den kommunala VA-utbyggnaden. Ett fortsatt uttag av grundvatten av fastigheter som ännu inte hade drabbats av saltvatteninträngning skulle leda till ökad påverkan samt att ytterligare fastigheter skulle drabbas. Kommunen måste kunna garantera dricksvattenförsörjningen för området nu och framöver.

Nuvarande rättspraxis visar att en fastighetsägare kan slippa anslutning till kommunalt vatten om denne kan visa att han har en brunn som ger vatten i tillräcklig mängd av god kvalitet. När det gäller möjligheterna att slippa anslutning till kommunalt avlopp, så är dessa i det närmaste obefintliga i tätbebyggt område. Det kommunala avloppet anses erbjuda en överlägsen teknik ur hälso- och miljösynpunkt.

I detta fall ansåg VA-nämnden att avgiftsskyldighet hade uppstått för fastighetsägarna med stöd av VA-lagen och det fanns ingen grund för befrielse från något av ändamålen. Anslutning till avlopp följde gällande rättspraxis men för vatten blev det ett avsteg. VA-nämnden menade att ”Även om fastighetens renvattenbehov för närvarande kan tillgodoses med den enskilda brunnen utvisar utredningen att risken för försämrad kvalitet är så påtaglig att det inte kan anses visat att fastighetens behov av renvatten tillgodoses bättre på sikt genom den egna brunnen än den allmänna vattenanläggningen.”